

شمع خرمانانه مقاومت های سحر

دار بلند آزادی

قمر علی تابش

بنیاد اندیشه

میعاد با دریا

حمید مبشر

کچ قمیر علی تابش

دار بلند آزادی

خسته و تشنه و غبارآلود، دشتها مانده پیش پایت سر
بوده همسنگ تو هندوکش، داده پامیرها برایت سر
سر رسیده بلند از میدان، پس از این سر، هزاره بیسر نیست
رهبرم نیست آنکه خواب آلود، مانده در دامن زلیخا، سر
از چهل دختران اورزگان تا چهل همسران بازرگان
فاصله صدهزار قافله بود، کرد از این قافله جدایت، سر
مرگ با سرشکستگان چه کند؟ مرگ با مرد پنجه در پنجه است
قاتل سرو، سربلندیهای است، دشمنت بوده سر، بلایت سر
تن به دشمن کجا و هندوکش، سرسپردن کجا و مولانا
آی دار بلند آزادی! شمس تبریز من! فدایت سر
مرگ با گردن تو میرقصد، زندگی پیش مرگ تو خرد است
آسمان خم شده است بر خاکت، مانده پامیرها به پایت، سر

که حمید مبشر

میعاد با دریا

شاید شبی از خواب برخیزم دنیا به شکل دیگری باشد
دریا بخندد رو بروی من دنیا به شکل بهتری باشد
ذوقی که من دارم پریشان است شعری که می خوانم هراسان است
پژمردن و افسردن و مردن کی لایق شعر دری باشد
این شعر روزی پادشاهی بود در گنجه و در غزنه و خوارزم
این شعر روح تازه می خواهد این باغ را باید بری باشد
من کوچه گرد باغ عرقانم در رویشی از شهر خراسانم
در جستجوی حکمت شرقم این شهر را باید دری باشد
من واپسین احساس یک رودم از سنگلاخ و صخره می آیم
باید جهان پیش روی من سرشار از افسون گری باشد
چون قله های برفگیر و سرد در گیر و دار رنج خود ماندم
بی آن که حس تازه ای در من از ماهتاب و اختری باشد
با ابرهای تلخ درگیرم غول سیاهی کرده زنجیرم
ایکاش سمت آسمان سبز از این جهنم .... معبری باشد
ایکاش در پایان این تقدیر بارانی از شعر و غزل آید
آنسوی دیوار حیات ما فانوسی از روشنگری باشد